

3. Bij het aanbieden van het ziekenrapport wordt alleen dat geopenbaard, waarmede belangen van anderen zouden kunnen worden gemoeid — besmettelijke ziekte bijv. — of sociale belangen der zieken — bijv. proces verbaal (bij verwondingen) en verder alles wat de officier van gezondheid noodig vindt. Dezelfde oordeelkundigheid, die van den geneesheer in het burgerleven wordt verwacht, geldt voor ons.

4. Vervallen van de bepalingen omtrent beperkt passagieren, driemaandelijksche opgaven van vrij-van-dienst-dagen (voor officieren en machinisten) van lijders aan venerische ziekten.

In de toelichting tot dit adres wordt o. m. opgemerkt, dat in Nederlandsch Indië zaken als die van dr. BEUKERS door den krijgswaad in hoogste instantie, zonder beroep, worden behandeld (*Hbl*).

Naar het begrip, dat ieder zich wel zal vormen van krijgstucht zoowel als van burgerplicht, zou een meerdere of een krijgswaad, die zou handelen of oordeelen in strijd met de zoo stellige uitspraak van het Hoog Militair Gerechtshof zoowel als van den Hoogen Raad, gelijk staan met een opstandeling. Zulk optreden zal dan ook wel niet te verwachten zijn,

PINKHOF.

INGEZONDEN.

VOORSTEL A VAN HET HOOFDBESTUUR.

Tegen het voorstel *d* van het hoofdbestuur, dat verleden jaar verworpen werd, gold als voornaamste bezwaar, dat het beginsel van vrije apothekerskeuze daarin door onze Maatschappij werd aanvaard. In het huidige voorstel *a* wordt dit beginsel minder algemeen aangenomen; men maakt het mogelijk, dat het *plaatselijk* al of niet wordt aanvaard. Voor het oprichten van een algemeen A. A. Z. blijft het echter noodig: overeenstemming met de apothekers en *dus* (zie grondslag 5) oprichting van afdeulingsziekenfondsen is daarvan afhankelijk. Mij schijnt dit reeds een te ver gaande concessie onzer Maatschappij.

Maar nu gaat onze Maatschappij verder en aanvaardt zij dit beginsel ook voor de overeenkomsten dáár, waar overeenstemming verkregen is. Zij zegt, dat zij zodoende niet in strijd komt met de in den leiddraad 1914 neergelegde beginselen.

Leiddraad V stelde als voorwaarden, waaronder een overeenkomst tot verleen van geneeskundige hulp kon gesloten worden, onzerzijds, die van het bindend besluit met uitzondering van de bestuursmacht. Nu voegt men de vrije apothekerskeus daaraan toe. In deze nieuwe voorwaarde ligt een beperking van het gebied, dat de oude voorwaarden vrij lieten. Als ik vandaag aankondig iemand voor *f* 1.— te behandelen, en morgen voor *f* 1.50, dan zal ieder het tweede beschouwen als in strijd met het eerste. Derhalve is m. i. het voorstel *a* wel in strijd met den leiddraad.

Aanneming van *a* heeft ten gevolge, dat een afdeeling, welke ter wille van haar A. A. Z. de vrije apothekerskeus aanvaardt, het aan haar leden onmogelijk maakt deel te nemen aan de overeenkomst met een lichaam, dat een eigen apotheek houdt, hoewel dat lichaam aan al de in den leiddraad gestelde eischen voldoet. Dit punt is van belangrijk practische beteekenis; en voor ons, leden der Maatschappij, en voor de lichamen, die het aangaat. Beider vrijheden worden hier opnieuw beperkt.

Is dit noodzakelijk? Waarom? Waarom moeten onze belangen aan die van de apothekers worden vastgebonden? Laat het hoofdbestuur ons de ware argumenten daarvoor geven. Kunnen wij niet anders? Dat is dan tot daaraan toe! Maar men vertelle ons dan niet met een onnoozel gezicht, dat men het standpunt van 1914 handhaaft!

's-Gravenhage, 28 Mei 1916.

J. J. BERDENIS VAN BERLEKOM.